

Sygn. akt I ACa 163/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Marta Sawicka (spr.)
Sędziowie:	SA Edyta Buczkowska-Żuk SA Eugeniusz Skotarczak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Waclawik

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2014 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko Krajowej Spółce (...) Spółce Akcyjnej w T.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 17 grudnia 2013 r., sygn. akt I C 261/13

oddala apelację.

E. Buczkowska-Żuk M. Sawicka E. Skotarczak

Sygn. akt I ACa 163/14

UZASADNIENIE

Powód B. S. pozwem z dnia 15 lutego 2013 r., uzupełnionym oświadczeniem złożonym na rozprawie w dniu 03 grudnia 2013 r. wniósł przeciwko Krajowej Spółce (...) spółce akcyjnej z siedzibą w T. o pozbawienie w stosunku do powoda wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie Wydział I Cywilny z dnia 15 października 1999 r., sygn. akt I C 292/98, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 kwietnia 2011 r., I Co 93/11 w zakresie dotyczącym należności odsetkowej od całej kwoty należności głównej za okres od dnia 07 grudnia 1996 r. do dnia 29 marca 2008 r. w wysokości 325.519 zł i o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana Krajowa Spółka (...) spółka akcyjna z siedzibą w T. w odpowiedzi na pozew z dnia 10 czerwca 2013 r. wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 7 217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie swoje oparł Sąd Okręgowy na następujących ustaleniach faktycznych:

Wyrokiem z dnia 15 października 1999 r., w sprawie o sygn. akt I C 292/98 Sąd Okręgowy w Szczecinie zasądził od pozwanych Bogdana M. S., Henryka J. D., E. D. i A. B., z tym, że od pozwanego H. J. D. wyrokiem zaocznym, solidarnie na rzecz powoda (...) S.A. w T. kwotę 142.184,16 zł z ustawowymi odsetkami od 7 grudnia 1996 r. oraz zasądził od pozwanych na rzecz powoda solidarnie kwotę 21.872,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pismem z dnia 5 października 2001 r. (...) spółka akcyjna z siedzibą w T. wniosła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczecinie o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 października 1999 r., sygn. akt I C 292/98 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 10 września 2001 r. przeciwko dłużnikom z ruchomości w miejscu ich zamieszkania oraz z rachunku bankowego walutowego w Banku (...) S.A. w S. nr rachunku (...): należność główna 5000,00 zł, należność tytułem zwrotu kosztów procesu w kwocie 5000,00 zł, należność tytułem zwrotu kosztów postępowania o zaopatrzenie tytułu egzekucyjnego w klauzulę wykonalności w kwocie 56 zł. (...) spółka akcyjna z siedzibą w T. wniosła również o ustalenie i ściągnięcie wraz z egzekwowanym roszczeniem kosztów postępowania egzekucyjnego według norm przepisanych w kwocie 1000,00 zł.

Pismem z dnia 07 grudnia 2001 r. Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Szczecinie zawiadomił B. S. o wszczęciu egzekucji z wniosku (...) S.A. w T. w oparciu o tytuł wykonawczy – wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 października 1999 r. w celu zaspokojenia następujących należności: należność główna – 5.000,00 zł, koszty procesu – 5.000,00 zł, koszty zastępstwa adwokackiego – 1.000,00 zł, opłata egzekucyjna – 701,40 zł i koszty klauzuli – 12,00 zł.

W dniu 12 września 2003 r. zostały podjęte przez Krajową Spółkę (...) oraz (...) S.A. uchwały o połączeniu ww. spółek. W wyniku połączenia w sposób określony w art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. przeniesiono cały majątek (...) S.A. jako spółki przejmowanej na spółkę przejmującą Krajową Spółkę (...) S.A. z siedzibą w T..

Pozwana Krajowa Spółka (...) spółka akcyjna z siedzibą w T. pismem z dnia 14 czerwca 2004 r. zawiadomił Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Szczecinie, że wierzycielem w niniejszej sprawie od dnia 30 września 2003 r. jest Krajowa Spółka (...) spółka akcyjna z siedzibą w T., która w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. stała się następcą prawnym pod tytułem ogólnym (...) S.A. z siedzibą w T. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu VII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 10 stycznia 2003 r. o wpisie do rejestru połączenia Krajowej Spółki (...) S.A. z siedzibą w T. (spółki przejmującej) z (...) S.A. (spółka przejmowana).

Pozwana Krajowa Spółka (...) spółka akcyjna z siedzibą w T. pismem z dnia 20 grudnia 2004 r. wniosła do Komornika sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Szczecinie o rozszerzenie postępowania egzekucyjnego do całych kwot objętych załączonym do wskazanego wniosku z dnia 05 października 2001 r., to jest kwoty: 142.184,16 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 07 grudnia 1996 r. do dnia zapłaty, 21.872,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, 56 zł z tytułu kosztów klauzuli wykonalności, kwoty 1.000 zł z tytułu przyznanych kosztów zastępstwa w egzekucji.

Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Szczecinie pismem z dnia 06 czerwca 2005 r. wezwał B. S. do zapłaty należności wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 października 1999 r. w sprawie o sygn. akt I C 292/98 w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego pisma, to jest: należności głównej w kwocie 139.072,04 zł, odsetek do 06 października 2005 r. w kwocie 284.699,12 zł, kosztów procesu w kwocie 14.523,86 zł,

kosztów zastępstwa adwokackiego w egzekucji w kwocie 800,00 zł i opłaty egzekucyjnej w kwocie 31.891,21 zł, a w przypadku zwłoki również dalszych odsetek od dnia 07 października 2005 r. w wysokości 51,44 zł dziennie.

Pismem z dnia 30 marca 2011 r. Krajowa Spółka (...) spółka akcyjna z siedzibą w T. wniosła do Sądu Okręgowego w Szczecinie o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 października 1999 r. w sprawie o sygn. akt I C 292/98 na jej rzecz jako następcy prawnemu (...) spółki akcyjnej z siedzibą w T..

W uzasadnieniu Krajowa Spółka (...) spółka akcyjna z siedzibą w T. wskazała między innymi na połączenie się w dniu 12 września 2003 r. dwóch spółek: Krajowej Spółki (...) spółki akcyjnej i (...) spółki akcyjnej w oparciu o art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h., w wyniku którego Krajowa Spółka (...) spółka akcyjna wstąpiła we wszystkie prawa (...) spółki akcyjnej.

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2011 r., w sprawie o sygn. akt I Co 93/11 Sąd Okręgowy w Szczecinie nadał wyrokowi wydanemu 15 października 1999 r. przez Sąd Okręgowy w Szczecinie I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. I C 292/98 klauzulę wykonalności na rzecz Krajowej Spółki (...) S.A. w T..

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2012 r., w sprawie o sygn. akt I Co 86/12 Sąd Okręgowy w Szczecinie nadał prawomocnemu wyrokowi Sądu Okręgowego w Szczecinie Wydziału I Cywilny z dnia 15 października 1999 r., sygn. I C 292/98 klauzulę wykonalności na rzecz Krajowej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w T. i zasądził od dłużników B. S., H. D., E. D. i A. B. solidarnie na rzecz wierzyciela: Krajowej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w T. kwotę 127 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego.

Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2012 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił wnioski pełnomocnika dłużnika B. S.: z dnia 20 lutego 2012 r. o umorzenie egzekucji i z dnia 5 czerwca 2013 r. o zwrot kwot wyegzekwowanych od dłużnika oraz o zwrot kwoty 300,00 zł wpłaconej za wydanie kopii akt sprawy.

Postanowieniem z dnia 04 października 2012 r., w sprawie o sygn. akt IX Co 6976/12 Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie między innymi umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 93/09 co do wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej w T. i oddalił skargę na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie J. W. z dnia 13 sierpnia 2012 r. o oddaleniu wniosku dłużnika o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego na rzecz wierzyciela Krajowej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w T..

Postanowieniem z dnia 19 września 2013 r., w sprawie o sygn. akt II Cz 509/13 Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił zażalenie B. S. na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 04 października 2012 r. w zakresie oddalenia skargi na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie J. W. z dnia 13 sierpnia 2012 r. o oddaleniu wniosku dłużnika o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego na rzecz wierzyciela Krajowej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w T. oraz zawiadomienie z dnia 13 sierpnia 2012 r. o wszczęciu egzekucji.

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2013 r., w sprawie o sygn. akt XII C 360/11 z powództwa Krajowej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w T. przeciwko A. S. Sąd Okręgowy w Gliwicach uznał za bezskuteczną w stosunku do powódki - Krajowej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w T., w zakresie przysługującej jej wobec B. S. wierzytelności wynikającej z tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 października 1999 r. /sygn. akt I C 292/98/, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na jej rzecz na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 kwietnia 2011 r. /sygn. akt I Co 93/11/ następujące czynności prawne:

a) zawartą pomiędzy B. S., a A. S. w dniu 30 października 2009 r. przed notariuszem M. K. /Rep. A(...) umowę sprzedaży następujących nieruchomości:

- położonej w D., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni 2,05 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wołominie prowadzi Księgę Wieczystą nr (...),

- położonej w D., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni 2,13 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wołominie prowadzi Księgę Wieczystą nr (...),

- położonej w D., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni 0,086 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wołominie prowadzi Księgę Wieczystą nr (...),

- położonej w K., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni 2,13 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wołominie prowadzi Księgę Wieczystą nr (...),

- położonej w K., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni 2,54 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wołominie prowadzi Księgę Wieczystą nr (...),

- położonej w K., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni łącznej 4,22 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wołominie prowadzi Księgę Wieczystą nr (...),

b) zawartą pomiędzy B. S., a A. S. w dniu 28 czerwca 2010 r. przed notariuszem M. K. /Rep. A nr(...) umowę sprzedaży następujących nieruchomości:

- położonej w D., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni 1,69 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wołominie prowadzi Księgę Wieczystą nr (...),

- położonej w D., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni 0,92 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wołominie prowadzi Księgę Wieczystą nr (...).

W powyższym wyroku Sąd Okręgowy w Gliwicach zasądził od pozwanego A. S. na rzecz powódki – Krajowej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w T. kwotę 13.126,56 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powód B. S. jest właścicielem nieruchomości położonej w D., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni 0,1689 ha, dla której Sąd Rejonowy w Wołominie prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz współwłaścicielem nieruchomości położonej w D., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni 0,1209 ha oraz współwłaścicielem nieruchomości rolnej położonej w S., dla której Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi Księgę Wieczystą nr (...).

Opierając się na powyższych poczynionych w sprawie ustaleniach Sąd Okręgowy stwierdził, że powództwo B. S. okazało się bezpodstawne i podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności wyjaśnienia i sprecyzowania wymagało zgłoszone żądanie przez powoda, który wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie Wydział I Cywilny z dnia 15 października 1999 r., sygn. akt I C 292/98, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 kwietnia 2011 r., I Co 93/11 w zakresie dotyczącym należności odsetkowej od całej kwoty należności głównej za okres od dnia 07 grudnia 1996 r. do dnia 29 marca 2008 r. w wysokości 325.519 zł.

W ocenie powoda egzekucja w niniejszej sprawie prowadzona jest bezprawnie i roszczenie pozwanego jest przedawnione co do należności odsetkowej od dnia 07 grudnia 1996 r. do dnia 29 marca 2011 r.

Zasadniczo więc powód żądanie swoje opierał na zarzucie wystąpienia w niniejszej sprawie przedawnienia możliwości dochodzenia przez pozwanego roszczeń zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 października 1999 r. w sprawie o sygn. akt I C 292/98 w zakresie odsetek, jako że w ocenie powoda pozwany może dochodzić od niego w prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym należności odsetkowej wyłącznie za trzy lata wstecz od postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie w sprawie I Co 93/11 z dnia 26 kwietnia 2011 r. o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela. Natomiast należność odsetkowa od dnia 07 grudnia 1996 r. do dnia 29 marca 2011 r. jest przedawniona, wobec czego uznać należy, iż podstawą prawną zgłoszonego żądania jest art. 840 k.p.c. W myśl art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego

wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Mając powyższe na uwadze poddano analizie podnoszony przez powoda zarzut przedawnienia.

W ocenie Sądu Okręgowego argumentacja powoda nie jest prawidłowa, a zarzut przedawnienia roszczeń objętych wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 października 1999 r. w sprawie o sygn. akt I C 292/98 jest nieuzasadniony.

Jak słusznie bowiem zauważył pozwany roszczenia stwierdzone orzeczeniem sądu, zgodnie z art. 125 § 1 k.c. przedawniają się z upływem 10 lat. W myśl tego przepisu roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Przy czym termin przedawnienia zaczyna biec od momentu uprawomocnienia się orzeczenia sądowego.

Jednakże pamiętać należy, iż zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, a nadto zgodnie z art. 124 § 1 i 2 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę przyjąć należało, iż wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez (...) S.A. z siedzibą w T. (poprzednik prawny pozwanej) przeciwko między innymi B. S. w sprawie o sygn. KM 93/09 przerwało bieg terminu przedawnienia dochodzenia należności zasądzonych wobec między innymi powoda. Z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego poprzednik prawny pozwanej wystąpił w dniu 05 października 2001 r., a zatem z tym dniem przerwany został bieg terminu przedawnienia.

Mając na względzie przytoczony art. 124 § 2 KC przyjąć należało, iż bieg terminu przedawnienia rozpocznie się dopiero z chwilą zakończenia wszczętego postępowania egzekucyjnego. Na podstawie akt komorniczych KM 93/09 Sąd ustalił, iż postępowanie egzekucyjne w stosunku do powoda B. S. prowadzone jest nadal, z tym jedynie z zastrzeżeniem, iż na skutek postanowieniem z dnia 04 października 2012 r., w sprawie o sygn. akt IX Co 6976/12 Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 93/09 co do wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej w T., uwzględniając fakt połączenia się z obecnym wierzycielem i tym samym utratą zdolności prawnej i sądowej tej spółki akcyjnej. Tym samym uznać należy, iż prowadzone postępowanie egzekucyjne o sygn. akt Km 93/09 jest nadal kontynuowane na rzecz następcy prawnego wierzyciela z tytułu wykonawczego wystawionego na rzecz (...) Spółkę Akcyjną w T. i w związku z powyższym zarzut przedawnienia okazał się niezasadny na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. ze względu na wszczęcie postępowania egzekucyjnego w stosunku do powoda i w tym w czasie nie zaczął jeszcze biec termin przedawnienia zasądzonych roszczeń.

Zdaniem Sądu uznać należy, iż bieg przedawnienia przerwany na skutek wszczęcia egzekucji biegnie na nowo od daty prawomocnego umorzenia egzekucji.

Stosownie bowiem do treści art. 823 k.p.c. postępowanie egzekucyjne umarza się z mocy samego prawa, jeżeli wierzyciel w ciągu roku nie dokonał czynności potrzebnej do dalszego prowadzenia postępowania lub nie zażądał podjęcia zawieszono postępowania. Termin powyższy biegnie od dnia dokonania ostatniej czynności egzekucyjnej,

a w razie zawieszenia postępowania - od ustania przyczyny zawieszenia. Skoro więc w przepisie § 2 art. 124 k.c. chodzi o prawomocne zakończenie postępowania przed sądem czy też innym organem w rozumieniu tego przepisu, to w realiach przedmiotowej sprawy przyjąć należy, iż wobec kontynuacji postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie wniosku 5 października 2001 r. nie doszło do przedawnienia żadnych roszczeń pozwanej, z tym z tytułu należności odsetkowych wobec przerwania biegu przedawnienia.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów podniesionych przez powoda, Sąd Okręgowy podkreślił, iż kwestie wszelkich braków formalnych wniosku o wszczęcie egzekucji oraz braku pełnomocnictwa nie stanowią przesłanek uzasadniających uwzględnienie powództwa przeciwegzekucyjnego określonego w art. 840 k.p.c. i tym samym nie były te zarzuty przedmiotem rozważań prawnych w przedmiotowej sprawie.

Apelację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 17 grudnia 2013 roku wniósł powód – B. S. – zaskarżając go w całości i zarzucając naruszenie przepisów postępowania, a w szczególności:

1) art.233 k.p.c. w związku z art 840§1pkt1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i błędne przyjęcie, iż w niniejszej sprawie, po postaniu tytułu wykonawczego nie nastąpiły zdarzenia, wskutek których zobowiązanie powoda nie może być egzekwowane, a w konsekwencji poprzez niepozabawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości, podczas gdy prawidłowo ocenione dowody i twierdzenia powoda winny doprowadzić do wniosku, że:

a) egzekucja prowadzona z wniosku pozwanego jest bezprawna i winna zostać umorzona na podstawie art. 824§1 pkt 2 k.p.c., a wszelkie czynności obarczone są wadą nieważności, bowiem na skutek wydanego postanowienia przez Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 4 października 2012 roku (IX Co 6976/12) umorzono postępowanie prowadzone z wniosku wierzyciela (...) SA, przez co pierwotny wierzyciel przestał istnieć z uwagi na połączenie z inną spółką;

b) dopiero w dniu 22 maja 2012 roku pozwany przedłożył do akt postępowania egzekucyjnego tytuł wykonawczy nadany na następcą prawnego, co oznacza, że od dnia połączenia pozwanego z (...) SA i wykreślenia tego drugiego podmiotu do dnia przedłożenia do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód przez pozwanego tytułu egzekucja prowadzona była bezprawnie, bez tytułu wykonawczego i winna zostać umorzona, a co potwierdza, że doszło do przedawnienia roszczenia pozwanego w zakresie należności odsetkowej;

c) przedłożenie tytułu wykonawczego przez pozwanego w 2012 roku, dopiero po wezwaniu przez Komornika J. W. nie stanowiło „uzupełnienia braku formalnego”, a było czynnością sprzeczną z prawem i nie konwalidowało dotychczas dokonanych czynności egzekucyjnych prowadzonych przez Komornika od kilku lat bez prawidłowego tytułu;

d) nie doszło do „rozszerzenia postępowania egzekucyjnego” prowadzonego wniosku pozwanego bowiem pierwotny wierzyciel wszczął postępowanie egzekucyjne co do kwoty 5 000zł oraz z kosztami procesu przez co w dniu 5 października 2001 roku przerwał bieg przedawnienia, który zakończył się z chwilą umorzenia postępowania co do wierzyciela (...) SA, a składane wnioski przez nieumocowaną osobę bez prawidłowego tytułu wykonawczego nie zmierzają do rozszerzenia egzekucji;

2) art. 840 k.p.c. w związku z art. 379 k.p.c. poprzez uznanie, że powód nie wykazał zdarzeń, o których mowa w tym przepisie i w konsekwencji oddalenie powództwa, podczas gdy postępowanie egzekucyjne toczące się przeciwko powodowi obarczone jest wadą nieważności, a okoliczność ta winna zostać zbadana przez Sąd z urzędu i nie ma wątpliwości, że pierwotny wierzyciel powoda – (...) SA, z dnia em połączenia tj. wpisania połączenia do rejestru właściwego według siedziby spółki przejmującej tj. Krajowej Spółki (...) SA (tj. z dniem 30 września 2003 roku) przestała być wierzycielem powoda i nie mógł dokonać żadnej czynności w postępowaniu egzekucyjnym (art. 494§1 k.s.h. w związku z art. 493§2 k.s.h.);

3) art. 824 §1 pkt 2 k.p.c. poprzez przyjęcie, że brak jest podstaw do umorzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 93/09, podczas gdy pozwany, z którego wniosku prowadzone jest postępowanie egzekucyjne nie posiada zdolności sądowej.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty powód wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zarzuty podniesione przez apelującego okazały się nieuzasadnione i w konsekwencji nie mogły stanowić podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku w postulowanym przez skarżącego kierunku.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że prawidłowe rozstrzygnięcie każdej sprawy uzależnione jest od spełnienia przez Sąd meriti dwóch naczelných obowiązków procesowych, to jest przeprowadzenia postępowania dowodowego w sposób określony przepisami procesowymi oraz dokonania wszechstronnej oceny całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Rozstrzygnięcie to winno również znajdować oparcie w przepisach prawa materialnego adekwatnych do poczynionych ustaleń faktycznych. Powyższe stwierdzenie dotyczy wszelkich rozstrzygnięć zapadających w toku postępowania sądowego, w tym również drugoinstancyjnych. Jednakże istotą postępowania apelacyjnego jest zbadanie zasadności podstaw zarzutów skierowanych przeciwko orzeczeniu Sądu pierwszej instancji, bowiem mimo że jest postępowaniem merytorycznym, ma charakter kontrolny. Sąd odwoławczy orzeka przy tym w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego dokonując na nowo jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny.

W będącej przedmiotem rozpoznania sprawie Sąd odwoławczy stwierdza, że wbrew zarzutom formułowanym przez apelującego, ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy w oparciu o przeprowadzone dowody należy uznać za prawidłowe i ustalenia te jako takie podziela i przyjmuje za własne, co czyni zbędnym ich ponowne przytaczanie w tym miejscu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2001r., V CKN 348/00, LEX w 52761). Brak jest podstaw do przypisania Sądowi pierwszej instancji naruszenia przepisu art. 233§ k.p.c. i dokonania wadliwej oceny dowodów z przekroczeniem granic określonych powyższym przepisem, zgodnie z którym sąd musi ocenić wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego – a zatem, jak podkreśla się w orzecznictwie, z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1999 roku, I PKN 632/98, OSNAPiUS 2000/10/382).

Przyjmuje się, że ramy swobodnej oceny dowodów muszą być zakreślone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnego poziomu świadomości prawnej, zgodnie z którymi sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 1980 roku, II URN 175/79, OSNC 1980/10/200; z dnia 29 października 1996 roku, III CKN 8/86, OSNC 1987/3/30). Ustalenia faktyczne w oparciu o tak ocenione dowody nie mogą wykazywać błędów tak faktycznych, to znaczy nie mogą być sprzeczne z treścią dowodów, jak i logicznych (błędności rozumowania i wnioskowania). Z kolei podstawę wyroku może stanowić tylko całokształt okoliczności przedstawionych w toku rozprawy głównej i istniejących w chwili jej zamknięcia. Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd przepisu art. 233§1 k.p.c wymaga wykazania, że sąd ten uchybił zasadom logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, to bowiem może być jedynie przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej, niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie, niż ocena sądu. Zwalczenie ustaleń Sądu i związanej z tym oceny materiału dowodowego może następować tylko przez argumenty natury jurydycznej,

wykazanie, jakie kryteria oceny naruszył Sąd przy ocenie konkretnych dowodów uznając brak ich wiarygodności lub mocy dowodowej lub niesłusznie im ją przyznając – te zaś podniesione przez skarżącego nie okazały się skuteczne.

Powód żądanie swoje zgłoszone w niniejszym procesie odnośnie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego z postaci wyroku Sadu Okręgowego w Szczecinie z dnia 25 października 1999 roku w sprawie o sygn.. I C 292/98, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 kwietnia 2011 roku (I Co 93/11), w zakresie dotyczącym odsetek od całej kwoty należności głównej za okres od dnia 7 grudnia 1996 roku do dnia 29 marca 2008 roku w wysokości 325 519 zł – oparł na treści przepisu art. 840§1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Do zdarzeń w rozumieniu art. 840§1pkt 2 k.p.c. zalicza się zjawiska i stany świata zewnętrznego oraz objawy wewnętrznego życia stron, z którymi przepisy prawa materialnego łączą wygaśnięcie zobowiązań albo które powodują niemożność egzekwowania świadczeń wynikających z tytułu egzekucyjnego. Do zdarzeń takich zalicza się między innymi wykonanie zobowiązania, odnowienie, niemożliwość świadczenia, a także przedawnienie, na które powoływał się powód w niniejszym postępowaniu . Wskazać należy, że z reguły organ egzekucyjny nie może brać pod uwagę przedawnienia, a upływ czasu jako okoliczność wpływająca na wygaśnięcie zobowiązania może być rozpatrywana jedynie w postępowaniu wszczętym na podstawie art.840 k.p.c. (por. orzeczenia Sądu Najwyższego w sprawach: I CR 880/58, OSPiKA 1960, poz. 107; II CZ 37/69, OSPiKA 1970, poz.34).

W związku z powyższym zastosowanie znajdował w rozpatrywanej sprawie art. 125§1k.c., w myśl którego roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy; jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Bieg przedawnienia przerywa się przy tym między innymi przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123§1 k.c.). Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo; w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art.124 k.c.).

Z poczynionych w niniejszej sprawie – w oparciu przede wszystkim o dokumenty znajdujące się w aktach Km 93/09 (poprzednio Km 1638/01) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie – ustaleń faktycznych wynika, że zgodnie z wnioskiem egzekucyjnym z dnia 5 października 2001 roku oraz w oparciu o przedłożony tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 października 1999 roku wydanego w sprawie o sygn.. I C 292/98, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowieniem z dnia 10 września 2001 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Szczecinie wszczął postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela (...) SA w T. przeciwko dłużnikom – B. S., H. D. oraz E. D. i A. B. o egzekucję świadczenia pieniężnego – kwoty 5000 zł tytułem należności głównej, 5000 zł tytułem kosztów procesu oraz 56 zł tytułem kosztów uzyskania klauzuli wykonalności. W dniu 21 marca 2004 roku do Komornika wpłynęło pismo następcy prawnego wierzyciela – Krajowej Spółki (...) SA w T. zawierające informacje o zmianie z dniem 30 września 2003 roku osoby wierzyciela z uwagi na połączenie w trybie art. 492§1 pkt 1 k.s.h. Krajowej Spółki (...) SA w T. (spółka przyjmująca) z (...) SA w T. (spółka przejęta). Następstwo prawne wykazane zostało załączonym do pisma aktualnym odpisem (...) SA w T.. Bezspornym jest, iż Komornik kontynuował postępowanie egzekucyjne na rzecz następcy prawnego pierwotnego wierzyciela bez wezwania do przedłożenia tytułu egzekucyjnego z klauzulą nadaną na jego rzecz w trybie art. 788§ 1 k.p.c. Wezwanie takie Komornik skierował do następcy prawnego

na skutek działań podjętych przez dłużnika dopiero w dniu 28 lutego 2012 roku i w efekcie powyższego w dniu 21 maja 2012 roku wpłynęło do Komornika pismo pełnomocnika wierzyciela z dnia 9 maja 2012 roku wraz z tytułem wykonawczym – wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 października 1999 roku, sygn. akt I C 292/98, zaopatrzonym w klauzulę wykonalności na rzecz Krajowej Spółki (...) SA w T.. Postanowieniem z dnia 4 października 2012 roku Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (sygn. akt IX Co 6976/12), zmienionym postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 17 września 2013 roku (sygn. akt II C 560/13) umorzono postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 93/09 co do wierzyciela (...) SA w T., oddalono natomiast skargę dłużnika na postanowienie Komornika Sądowego o oddaleniu wniosku dłużnika o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego na rzecz wierzyciela – Krajowej Spółki (...) SA w T.. W tej sytuacji, zdaniem Sądu Apelacyjnego, postępowanie egzekucyjne prowadzone na rzecz następcy prawnego pozostaje kontynuacją poprzednio prowadzonego postępowania. Bezspornie bowiem następstwo prawne nowego wierzyciela powoda - Krajowej Spółki (...) SA w T. – zostało przez ten podmiot wykazane z chwilą zgłoszenia się do niniejszego postępowania egzekucyjnego, to jest w dniu 21 czerwca 2004 roku. Wniosek o kontynuowanie egzekucji na jego rzecz obarczony był brakiem formalnym, jednakże wezwanie do jego uzupełnienia wystosowano dopiero w dniu 28 lutego 2012 roku i w określonym terminie brak ten został prawidłowo usunięty. Skoro zatem nie doszło do umorzenia postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie wniosku z 2001 roku i kontynuowanego na rzecz następcy prawnego pierwotnego wierzyciela, zastosowanie znajduje w sprawie art. 124 k.c., czyniąc stanowisko Sądu Okręgowego co do bezzasadności zgłoszonego przez powoda roszczenia uzasadnionym i jednocześnie stanowiąc o bezzasadności wywiezionej w niniejszej sprawie apelacji (art. 385 k.p.c.).

E. Buczkowska – Żuk M. Sawicka E. Skotarczak